

سوره صافات (۳۷)

مکی و شامل یکصد و هشتاد و دو آیه
به نام خداوند بخشنده مهربان

قسم به صف بستگان، و بازدارندگان، و خوانندگان کتاب الهی، که معبود شما فقط یکی است. (۱ تا ۴)

خداوند آسمان‌ها و زمین و آنچه بین آن‌ها و خداوند مشرق‌ها است. (۵)
ما آسمان دنیا را با ستارگان زینت دادیم. (۶)

و از دسترس هر شیطان سرکشی حفظ کردیم. (۷)
آن‌ها نمی‌توانند به ساکنان عالم بالا گوش بدهند، و از هر طرف رانده می‌شوند. (۸)
به سختی رانده می‌شوند و عذاب پایداری دارند. (۹)

مگر کسی که به سرعت (سخن را) برباید، که بلافاصله شهاب سوزانی او را تعقیب می‌کند. (۱۰)
از آن‌ها بپرس که به نظرشان خلقت آن‌ها سخت‌تر است یا کسانی که ما خلق کردیم؟ ما آن‌ها را از گل چسبناک خلق کردیم. (۱۱)

شاید تعجب کردی و آن‌ها هم مسخره می‌کنند. (۱۲)

چون به آن‌ها تذکر داده شود، نمی‌فهمند. (۱۳)

و وقتی آیه‌ای را ببینند، مسخره می‌کنند. (۱۴)

و می‌گویند: این فقط سحر آشکاری است. (۱۵)

آیا وقتی ما مردیم و خاک و استخوان شدیم، باز زنده می‌شویم؟ (۱۶)

آیا پدران گذشته ما هم زنده می‌شوند؟ (۱۷)

بگو: بلی، با خواری زنده می‌شوید. (۱۸)

و آن فقط با صدایی شدید خواهد بود و آن وقت زنده می‌شوند و نگاه می‌کنند. (۱۹)

و می‌گویند: وای بر ما، این روز جزاست. (۲۰)

این همان روز حسابرسی است که منکر آن بودید. (۲۱)

می‌گوییم: افراد ظالم و همفکرانشان و آنچه را غیر از خدا عبادت می‌کردند، جمع کنید و راه

جهنم را به آن‌ها نشان دهید. (۲۲ و ۲۳)

آن‌ها را ننگه دارید، از آن‌ها سؤال می‌شود. (۲۴)

چرا به هم کمک نمی‌کنید؟ (۲۵)

آن‌ها امروز تسلیم هستند. (۲۶)

و بعضی به بعضی رو می‌کنند و از هم می‌پرسند. (۲۷)

می‌گویند: شما با قدرت سراغ ما می‌آمدید. (۲۸)

آن‌ها در جواب می‌گویند: این‌طور نیست، شما خودتان ایمان نداشتید. (۲۹)

ما تسلطی بر شما نداشتیم، شما خودتان سرکش بودید. (۳۰)

در نتیجه سخن خداوندان درباره ما ثابت شد، ما عذاب را می‌چشیم. (۳۱)

ما شما را گمراه کردیم، چون خودمان گمراه بودیم. (۳۲)

در آن روز آن‌ها در عذاب با هم شريك هستند. (۳۳)
 مابا گناهكاران اين‌طور عمل مي‌كنيم. (۳۴)
 آن‌ها كساني بودند كه وقتي به آن‌ها گفته مي‌شد كه معبودي غير از خدا وجود ندارد، تكبر مي‌ورزيدند (قبول نمي‌كردند). (۳۵)
 و مي‌گفتند: آيا به‌خاطر شاعر ديوانه‌اي معبودهاي خود را ترك كنيم؟ (۳۶)
 اين‌طور نيست، پيغمبر حقيقت را براي آن‌ها آورده، و پيغمبران گذشته را تصديق کرده است. (۳۷)
 شما عذاب پرردی را خواهيد چشيد. (۳۸)
 و مجازاتي غير از مجازات كارهايي كه مي‌كرديد، نخواهيد شد. (۳۹)
 غير از بندگان پاك خدا كه روزي معينی دارند. (۴۰ و ۴۱)
 انواع ميوه‌ها را دارند و آن‌ها در بهشت پرنعمت مورد احترام هستند. آن‌ها روي تخت‌ها مقابل هم قرار دارند. (۴۲ تا ۴۴)
 كاسه‌اي از نوشيدني سفيد پاك كه براي نوشندگان لذت‌بخش است، در اطراف آن‌ها مي‌گردانند.
 باعث سردرد نمي‌شود و مست هم نمي‌شوند. (۴۵ تا ۴۷)
 زناني باحيا و چشم‌درشت مثل تخم سفيد پوشيده هستند. (۴۸ و ۴۹)
 بعضي از آن‌ها به بعضي رو کرده و سؤال مي‌كنند. (۵۰)
 يكي از آن‌ها مي‌گويد كه گويا من در دنيا همنشيني داشتم، (۵۱)
 كه به من مي‌گفت: آيا تو حرف پيغمبران را تصديق مي‌كني؟ (۵۲)
 آيا وقتي ما مرديم و خاك و استخوان شديد، جزاي اعمالمان را مي‌بينيم؟ (۵۳)
 آيا شما اطلاع داريد كه او كجا است؟ (۵۴)
 پس نگاه مي‌كند و او را در وسط جهنم مي‌بيند. (۵۵)
 و مي‌گويد: به خدا قسم نزديك بود مرا هلاك كني، (۵۶)
 اگر لطف خدا نبود من هم از كساني بودم كه در جهنم حاضر شده‌اند. (۵۷)
 آيا ما ديگر نمي‌ميريم؟ (۵۸)
 غير از همان مرگ اولمان و عذاب هم نمي‌شويم؟ (۵۹)
 واقعاً اين موفقيت بزرگي است. (۶۰)
عمل‌كنندگان بايد براي چنين موفقيتي عمل كنند. (۶۱)
 آيا اين (موفقيت) بهتر است يا درخت زقوم؟ (۶۲)
 ما آن را وسيله رنج كساني كه ظلم مي‌كنند (و انصاف و عدالت را زير پا مي‌گذارند) ساختيم. (۶۳)
 زقوم درختي است كه از ته جهنم مي‌رويد. (۶۴)
 ميوه‌اش شبیه سر شيطان‌ها است. (۶۵)
 جهنمي‌ها از آن مي‌خورند و شكمشان را از آن پر مي‌كنند. (۶۶)
 روي آن مخلوطي از آب جوش براي خوردن دارند. (۶۷)
 آن‌ها به جهنم برمي‌گردند. (۶۸)
 آن‌ها پدرانشان را گمراه يافتند. (۶۹)

ولی با شتاب دنبال راه و روش آن‌ها می‌روند. (۷۰)
 بیشتر گذشتگان قبل از آن‌ها گمراه بودند. (۷۱)
 ما بین آن‌ها هشداردهندگانی فرستادیم. (۷۲)
 نگاه کن عاقبت کسانی که به آن‌ها هشدار داده شد چه بود. (۷۳)
 به غیر از بندگان خالص خدا (کسانی که بنده و مطیع محض دستورهای هیچ‌کس جز خدا نیستند
 و فقط خدا را بزرگ می‌شمارند). (۷۴)
 نوح ما را صدا زد و ما اجابت‌کننده خوبی بودیم. (۷۵)
 او و خانواده‌اش را از غصه بزرگ نجات دادیم. (۷۶)
 و نسل او را باقی گذاشتیم. (۷۷)
 در بین نسل‌های بعد نام او را باقی گذاشتیم. (۷۸)
 در بین مردم جهان، سلام بر نوح. (۷۹)
 ما به نیکوکاران این‌طور پاداش می‌دهیم. (۸۰)
 او از بندگان مؤمن ما بود. (۸۱)
 و دیگران را غرق کردیم. (۸۲)
 یکی از پیروان او ابراهیم بود. (۸۳)
 وقتی که بادل‌ی پاک رو به خدا آورد. (۸۴)
 وقتی که به پدر و قومش گفت: چه چیزی را بندگی می‌کنید؟ (۸۵)
 آیا غیر از خدا خواستار معبودهایی دروغین هستید؟ (۸۶)
 درباره صاحب‌اختیار مردم جهان چه فکر می‌کنید؟ (۸۷)
 بعد نگاهی به ستاره‌ها کرد. (۸۸)
 و گفت: من مریض هستم. (۸۹)
 آن‌ها او را به حال خود گذاشتند و رفتند. (۹۰)
 ابراهیم مخفیانه و با سرعت پیش بت‌های آن‌ها رفت و به آن‌ها گفت: چرا چیزی نمی‌خورید؟ (۹۱)
 چرا حرف نمی‌زنید؟ (۹۲)
 بعد با دست راستش ضربتی به آن‌ها زد. (۹۳)
 قومش شتابان پیش او آمدند. (۹۴)
 ابراهیم گفت: آیا چیزی را که خودتان می‌سازید، عبادت می‌کنید؟ (۹۵)
 خدا شما و بت‌هایی را که می‌سازید آفریده. (امروز هم از افراد بت می‌سازند) (۹۶)
 گفتند: آتشگاهی برایش بسازید و او را در آتش بیاندازید. (۹۷)
 آن‌ها نقشه‌ای برایش داشتند، ولی ما آن‌ها را پست کردیم. (۹۸)
 ابراهیم گفت: من به طرف خداوند می‌روم، او مرا هدایت خواهد کرد. (۹۹)
 خداوند، فرزند صالحی به من عطا کن. (۱۰۰)
 به او مژده پسر بردباری را دادیم. (۱۰۱)
 چون به سن کار و کوشش رسید، ابراهیم به او گفت: پسر، خواب دیدم که سر تو را می‌برم،
 نظرت چیست؟ گفت پدر آنچه امر شده‌ای را انجام بده. اگر خدا بخواهد مرا از افراد صبور
 خواهی یافت. (۱۰۲)

چون هر دو تسلیم شدند و ابراهیم صورت پسرش را بر زمین نهاد، (۱۰۳) صدا زدیم که ای ابراهیم، خواب خود را ثابت کردی، ما به افراد نیکوکار این‌طور پاداش می‌دهیم. (۱۰۴ و ۱۰۵)

این امتحان بزرگی بود و ما قربانی بزرگی را خون‌بهای او قرار دادیم. (۱۰۶ و ۱۰۷) و خاطره کار او را در بین نسل‌های بعد به جا گذاشتیم. (۱۰۸) سلام بر ابراهیم، ما به افراد نیکوکار این‌طور پاداش می‌دهیم. او از بندگان باایمان ما بود. (۱۰۹ تا ۱۱۱)

به او مزده تولد اسحاق را، که پیغمبر و از افراد درستکار بود، دادیم. (۱۱۲) و به او و اسحاق برکت دادیم. عده‌ای از نسل آن‌ها نیکوکار بودند و عده‌ای به طور واضح به خودشان ظلم می‌کردند. (۱۱۳)

به موسی و هارون هم نعمت دادیم. (۱۱۴) و آن‌ها و قومشان را از بلای بزرگ نجات دادیم. (۱۱۵) آن‌ها را یاری کردیم، آن‌ها پیروز شدند. (۱۱۶) و به آن‌ها کتاب روشن و روشن‌کننده (تورات) را دادیم. (۱۱۷) و آن‌ها را به راه راست هدایت کردیم. (۱۱۸) و خاطره آن‌ها را در نسل‌های بعد باقی گذاشتیم. (۱۱۹) سلام بر موسی و هارون، ما به نیکوکاران این‌طور پاداش می‌دهیم، آن‌ها از بندگان باایمان ما بودند. (۱۲۰ تا ۱۲۲)

الیاس هم از پیغمبران بود. (۱۲۳) وقتی به قومش گفت: آیا از عذاب خدا نمی‌ترسید؟ (۱۲۴) آیا از بعل (نام یکی از بت‌ها) کمک می‌خواهید و بهترین آفریننده را ترك می‌کنید؟! (۱۲۵) صاحب‌اختیار شما و صاحب‌اختیار نیاکانتان فقط خداست (غیر از خدا هیچ‌کس ارباب و صاحب‌اختیار شما نیست). (۱۲۶)

ولی او را به دروغ‌گویی متهم کردند، آن‌ها حتماً در جهنم حاضر خواهند شد. (۱۲۷) غیر از بندگان خالص خدا (که فقط بندگی خدا را می‌کنند و فقط از دستورهای او پیروی می‌کنند). (۱۲۸)

در بین آیندگان اسم نیکی از او به جا گذاشتیم. (۱۲۹) سلام بر ال یاسین. (۱۳۰)

ما به نیکوکاران این‌طور پاداش می‌دهیم. (۱۳۱) او از بندگان باایمان ما بود. (۱۳۲) لوط هم از پیغمبران بود. (۱۳۳)

ما او و همه خانواده‌اش را نجات دادیم. (۱۳۴) غیر از پیرزنی که از باقیمانندگان بود. (۱۳۵) بعد دیگران را هلاک کردیم. (۱۳۶)

شما صبح و شب از کنار آن‌ها رد می‌شوید، آیا متوجه نمی‌شوید؟ (۱۳۷ و ۱۳۸) یونس هم از پیغمبران بود. (۱۳۹)

هنگامی که به سوی کشتی پر فرار کرد. (۱۴۰)
 قرعه‌کشی کردند و قرعه به‌نام یونس افتاد. (۱۴۱)
 (او را به دریا انداختند) و ماهی او را بلعید، در حالی که یونس خود را سرزنش می‌کرد. (۱۴۲)
 اگر او خدا را به نیکی یاد نمی‌کرد. (۱۴۳)
 تا روز قیامت در شکم ماهی می‌ماند. (۱۴۴)
 او را در حالی که بیمار بود به خشکی انداختیم. (۱۴۵)
 و کنار او بوته کدویی رویانیدیم. (۱۴۶)
 او را پیش صد هزار نفر یا بیشتر فرستادیم. (۱۴۷)
 آن‌ها ایمان آوردند و تا مدتی آن‌ها را از زندگی برخوردار ساختیم. (۱۴۸)
 از آن‌ها پرس که آیا خداوند تو دختر دارد و آن‌ها پسر دارند؟ (۱۴۹)
 آیا فرشتگان را زن آفریدیم و آن‌ها هم شاهد بودند؟ (۱۵۰)
 بدان که آن‌ها با دروغ‌گویی خود می‌گویند، (۱۵۱)
 که خدا بچه‌دار شده. آن‌ها دروغ می‌گویند. (۱۵۲)
 آیا خدا دختران را به پسران ترجیح داده؟ (۱۵۳)
 چه دلیلی دارید؟ چگونه چنین نظری می‌دهید؟ (۱۵۴)
 آیا متوجه نیستید؟ (۱۵۵)
 آیا دلیل روشنی دارید؟ (۱۵۶)
 اگر راست می‌گویید، سندنجان را بیاورید. (۱۵۷)
 بین خدا و جن‌ها خویشاوندی قرار دادند، در صورتی که جن‌ها می‌دانند که برای حسابرسی
 احضار می‌شوند. (۱۵۸)
خدا از این چیزهایی که می‌گویند پاک است. (۱۵۹)
 شما و آنان که عبادتشان می‌کنید، نیز احضار می‌شوید، **غیر از بندگان خالص خدا (که فقط بندگی
 خدا را می‌کنند و فقط از دستورهای او پیروی می‌کنند).** (۱۶۰ و ۱۶۱)
 شما نمی‌توانید آن‌ها را گمراه کنید. (۱۶۲)
 فقط کسی را که به جهنم می‌رود گمراه می‌کنید. (۱۶۳)
 فرشتگان می‌گویند: هر يك از ما جای معلومی دارد. (۱۶۴)
 ما به صف ایستاده‌ایم. (۱۶۵)
 و تسبیح خدا را می‌گوییم. (۱۶۶)
 مشرکان می‌گفتند: (۱۶۷)
 اگر کتابی مثل گذشتگان داشتیم، (۱۶۸)
 حتماً از بندگان خالص خدا بودیم. (۱۶۹)
 لذا منکر آن شدند، نتیجه آن را خواهند دانست. (۱۷۰)
 سخن ما درباره پیغمبران قبلاً گفته شده که آن‌ها یاری‌شدگانند و لشکر ما پیروزند. (۱۷۱ تا ۱۷۳)
 پس تا موقع خودش به آن‌ها کاری نداشته باش. (۱۷۴)
 آینده آن‌ها را ببین، آن‌ها هم خواهند دید. (۱۷۵)
 آیا عجله دارند که عذاب ما را ببینند؟ (۱۷۶)

وقتی که عذاب ما به خانه آنها وارد شود، روز بدی است. (۱۷۷)
تا موقع خودش کاری به آنها نداشته باش. (۱۷۸)
ببین، آنها هم خواهند دید. (۱۷۹)
خداند تو که اقتدار و تسلط دارد، از آنچه آنها می‌گویند پاک است. (۱۸۰)
و سلام بر پیغمبران. (۱۸۱)
و بزرگداشت فقط مال خداست که او (تنها) صاحب‌اختیار همه مردم جهان است. (۱۸۲)